

לב.

קעגן א ב מ״י פֿינף
 מ״חלל צוהנט הל' א
 יג מ״חלל ה' ב' א סמך
 עשין מח עושה' אהי"ע ס'י
 קעגן א פֿינף א' א
 קעגן א מ״י פֿינף אהי"ע
 אהרעס ה' א סמך
 עשין דע עושה' ח"מ ס'י
 רפא קעגן א' א
קעגן ד מ״י פֿינף א
 אהי"ע אהי"ע ו' ו' פֿינף
 מ״חללס רוצה אהרעס א
 עשין עושה' ח"מ ס'י רעב
 קעגן א' א
קעגן ד מ״י פֿינף אהי"ע
 אהרעס ה' ו' ו' פֿינף
 מ״חללס מ״חללס א' א
 סמך אס' עה עושה' א
 ח"מ ס'י רפא קעגן א' א
 עושה' י"ד ס'י רמ קעגן
 א' א
קעגן ד מ״י פֿינף אהי"ע
 רוצה ה' א סמך
 עשין אס' עושה' ח"מ ס'י
 רעב עושה' א' א
קעגן ד מ״י פֿינף אהי"ע
 עושה' אס' קעגן א' א
 קעגן ז מ״י פֿינף אהי"ע
 אהרעס ה' א סמך
 עשין דע עושה' ח"מ ס'י
 רפא קעגן א' א
קעגן ז עושה' אס' א
 דה"אס' א
 ב' א מ״י פֿינף אהי"ע מ״חללס
 ה' א' א
קעגן א מ״י פֿינף אהי"ע
 רוצה ה' א סמך
 עשין אס' עושה' ח"מ ס'י
 רעב עושה' א' א

שאלה: אמר לו אביו
לכה, היטמא. צנית
הקצרות להשיב אצלה, או
שהיה עומדת בחוץ ואמר
לו אל תחזיר (יבמות ו').
שנאמר איש אמו ואביו
תיראו וגו'. וילפינן ללו
דטומאה ולאו דהשגת אצלה

רבינו חננאל (המשך)
וכבת רחמנא הכי הא
אמרינן אלא אמרנא אה
יאמר לו אל תשיב שימע
לו אמאי הוא כיבוד אב
ואם עשה הוא שנאמר
כבוד את אביך והשבה
היה עשה שנאמר השבה
תשיבם לאדוניו אל תעשה
שנאמר לו אל תעשה
התעלם ורחל ורחל
תעשה ונעשה. ופרקינן מהו
רחמנא הואיל ואותיקש
כיבוד אב ואל לכיבוד
המקום שנאמר כבוד את
מקומוך ואל תעשה
לילה לאבוא קמ"ל דלא:
חייב לשעון ולפרוק אפי'
כ' פתעם שנאמר עז
תעזוב עמו. מ"י פרוק
אית אב תחות כיס שאם
אית תפרק תחות הכהמה
תחת משה טעמא איה
הא שטרוני כיס לילכיל
והשמשא למיתת הכהמה.
וישכח לו בעל הכהמה ואמר
לו מצוה עילך לפרוק
אמר רחל לפרוק חסדי
שכח עמו. מ"י פרוק
בעל הכהמה וקן ון חולה
חייב. מצוה מן התורה

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

וּבְלִבְּךָ שִׁירָא שִׁים שְׁלָא תַמְכוּר בּוֹזֵל:
בְּמִתְנִי' מֵאֵלָה בְּרַפָּא. בְּגִמְרָא
מִפְרָשׁ מֵאִי אֲכֻסְרִין: **הִיבָּה בְּנִים**
הַקְבֵּרוּם. וְהוּא כֵּהֵן: **אִו שְׁאֵמֵר לֹו**
אֵל תְּסוּיֵר. וְהוּא בְּמִקּוֹם שְׂהוּא מוֹתֵר
לִילָךְ שֶׁס': **הֵךְ יוֹשֵׁר לֹו.** הַבְּעֵלִים:
לִילָךְ לֹא לְטַעוֹן. בְּגִמְרָא מִפְרָשׁ:
גְּבִי' רַפָּא שְׁאֵמֵרֹו. שְׁשִׁינֹו בְּמִשְׁמַתּוֹ
עֲסָקִין כְּשֶׁאֵינָה מִתַּעֲהָ אֵת הַבְּהֵמָה
שֶׁבְּתוֹכָהּ לְהִיּוֹת בּוֹרַחַת וְיוֹאֲלָת:
וְאֵינָה מִשְׁמַמְרָת. שְׁאֵינָה נְעוּלָה וְאֵס
בְּזֵאת לֵאמֹר יוֹאֲלָת: **מַעֲיִיל לְגוּאִי.**
כְּדִאֲמַרְיִן לַעֲיִל (דָּף לֵא). לְגִימָתוֹ
וְלַחֲוֹרְבָתוֹ מִנִּין: בְּרִישָׁא גְרַסְיִן וְהוּא
שֶׁעוֹמֵד בְּחוּץ לְתוֹסֹם כְּסִיפָא גְרַסְיִן
וְהוּא שֶׁעוֹמֵד חוּץ לְתוֹסֹם: **אִי ה'.**
אֲעִי"פ שְׁאֵמְרֵי לָךְ יִרָא אֵת אֲבִיךָ
אִי אֲדוֹן לְשִׁינְסָא וְאֵס אֲמֵר לָךְ אֲבִיךָ
עֲבוּר עַל דְּבָרֵי לְחַלֵּל שְׂבַת אֵל תִּשְׁמַע
לֹו: **הוּא אֲמִינָא לְיִיטָא לִי.** דִּאֲמִי
עֲשֵׂה דְכִיבֻד וְדִמִּי לֹא תַעֲשֵׂה דֵלָא
תּוֹכֵל הַתַּעֲלֵס: אֲבִידָה עֲשֵׂה וְלֹא
תּוֹכֵל הַתַּעֲלֵס: **הִיא הִשָּׁב תְּסִידָס אֵת תּוֹכֵל**
לְהַתַּעֲלֵס י'. **הוּשָׁב בְּדוּרָס.** בְּגִימְרָה
שְׂהוּ כַד אֵת אֲבִיךָ כַד אֵת ה' מֵהוּיךָ:
דְּלִית בִּיה חֲסִרוֹן כִּים. אֵס לֹא יַעֲטוּן:
פְּרִיקָה אִים בֵּה חֲסִרוֹן כִּים. שְׂהַבְהֵמָה
שֶׁבְּזֵרַת תַּחַת מִשְׁאֵל: **לומר לָךְ**
פְּרִיקָה בְּחִנְסָא. אֲבֵל טַעֲיִנָה לֹא נִכְסִית
אֲלֵא בְּשַׁכְר' הֵלֶכְךָ אִי לֹא כַבֵּשׁ פְּרִיקָה
וְלֹא מִקְצִי מַטְעִינָה הוּא אֲמִינָא
דִּי לִי אֵת מִן הִדִּין לְהִיּוֹת כְּנֻדָּה
טַעֲיִנָה בְּשַׁכְר אִף פְּרִיקָה בְּשַׁכְר: **לֹא**
מִסִּימִי קִרְאִי. לְמַשְׁמַעוֹת טַעֲיִנָה
הֵלֶכְךָ אִי כְּמִיב חַד הוּא אֲמִינָא
לְפְרִיקָה אֲתָא: **רוֹבֵץ חֲחָס מִשְׁאֵל.**
מִשְׁמַע שְׁרִיץ לְפִרוֹק: **דְּרִמּוֹ אֵינָהוּ**
וְטַעוּנִיבּוֹ בְּאוֹרַחָא. אִף הַמֶּשֶׁא
מוֹטֵל עַל הַקִּרְקַע שְׁרִיץ לְטַעוּן:
מְדַבֵּר

ו"א"ת והאמרינן התם (דף נח. וס.) אלמנה ששמה לעצמה לא עשתה ולא כלום דאמרינן לה מאן שם לך הלא מכרה ע"פ צ"ד הדיוטות וי"ל כיון שלוקחת לעצמה נראה לעולם שמעבדת מנכסי יתומים בידה אע"פ שיש צ"ד הדיוטות כיון דליכא ממוחה אבל כשמוכרת לאחרים אין נראה ממעבדת משלהם שהרי לא עבדה כלום ו"א"ת ומ"ש דאלמנה מוכרת לאחרים שלא בצ"ד ובצ"ד יכולה לעבד אפי' לעצמה מדאמרינן התם דא"ל מאן שם לך משמע דצ"ד יכולה לשום וקאמר נמי התם הויא גבירה דאפקידו גביה כסתא דיתמי אול שמה לנפשיה צת' זווי כלוף אייקור כו' אתא לקמיה דרבי א"ל מאן שם לך משמע דצ"ד יכול לשום ולקמן בפרק המפקד (דף נח.) מנן המפקד פירות אכל חבירו והרכיבו כו' עושה להם תקנה ומוכרן בצ"ד וסבאהו מוכרן מוכרן דצירושלמי ואין מוכרן לעצמו כיולא צו גבאי נדקה פורטין לאחרים ואין פורטין לעצמם דאפילו בצ"ד מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמם ושלא בצ"ד אין מוכרין אפילו לאחרים וליכא למימר הא דאמר ומוכרים לאחרים בצ"ד היינו ברשות כו' אבל אי ידעי בצ"ד השומא יכול לעבד לעצמו דצירושלמי מסיק קמ' ההוא מעשה דרבי יוחנן חקוקאה דמיתאי פ"ק דפסחים (דף נ.) סס) א"ל לך ומוכרם בצ"ד אלמא אע"פ שנתן לו רשות היה נריך למוכרם בצ"ד וי"ל דמוכרת שלא בצ"ד משום חינא ג' וגבי כסתא דיתמי נמי דיכול לעבד לעצמו בצ"ד מצינן למימר דהיינו דוקא דציעבד דמשום חסד לא מהדרין עובדא א"נ דרבי יתמי בצ"ד עצמם הם מפקידין ולכן יכול לעבד לעצמו על פיהם אבל פקדון של אחרים אינו יכול לעבד לעצמו על פי צ"ד: **בבר את ה'** מהוה. הא דנקט קרא דדברי קבלה ולא נקט קרא דאיש אמו ואביו מיראו וכתיב את ה' אלהיך תירא משום דתיחא ליה לאתויי קרא דכבוד: מנצרי

לֹא לִשְׁמַע לַיהוָה: מִצֹּה מִן הַתּוֹרָה לַפְּרוֹק אֲבָל לֹא כִלְכַּל מֵאֵי שֶׁנֶּאֱמַר פְּרִיקָה דְּכֹתִיב עֹזב תַּעֲזֹב עִמּוֹ מַעֲיֵנָה לַפְּרוֹק כַּחֲסֵם וְלֹא לִטְעֹן כַּחֲסֵם אֲלֵא בִשְׁכַר ר"ש אוֹמֵר מַעֲיֵנָה בִשְׁכַר ר"ש אוֹמֵר זֶה וְזוֹ כַּחֲסֵם מֵאֵי מַעֲמִיּהוּ עַי פְּרִיקָה וְאֵנִי אֲמִינָא וּמָה מַעֲיֵנָה דְּלִית בָּהּ צֶעֶר הַ צֶעֶר בְּעַלֵּי חַיִּים וְחִסְרוֹן כִּים לֹא כֹל שֶׁכֵּן אֲלֵא בְּכֵם מַעֲיֵנָה בִשְׁכַר וּרְכִי שִׁמְעוֹן מֵאֵי טַעֲמָא מִשּׁוּם שֶׁ כְּתִיב רוּבֵץ תַּחַת מִשְׁאֹ הֵתִם כְּתִיב נֹפֶלֶין בְּדֶרֶךְ לִי בְּדֶרֶךְ אֵינִהוּ וּמַעֲוִיּהוּ עֲלוּיָהוּ מִשְׁמַע אִמֵּר רַבא מְדַבְּרִי

יצחק והוא שעומדת חוץ לת
נמי אינו חייב בה: בבית אפר
לו אביו היטמא או שאמר
אמו ואביו תיראו ואת שבת
טעמא דכתב רחמנא את שבת
ל'ה ואמאי האי עשה והאי
לא תעשה ועשה איצטריך
לכבודו¹ של מקום שנאמר
להלך² כבוד את ה' מהונך³ ה'
למעון מאי אבל לא למעון
נמי הכתיב⁴ חקם תקים עמו
אף למעון בחנם תנינא לה
דרבנן דאי ס"ד כר"ש לכתב
בעלי חיים ול'אכל חסרון כ'י
למאי הלכתא כתביה רחמנא
דלא מסיימו קראי ורבנן אמר
דרמי איהו ומזווייהו באורח
המזבח וקמשינא טעמא